

**สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันคุ้มครองส่งเสริมความปลอดภัย
อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.**

.....

ที่เป็นข้อยุติของคณะกรรมการพิจารณาข้อคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ **ส่งเสริม** ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบัน**คุ้มครอง**สุขภาพความปลอดภัยและ สิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการ พ.ศ.

1. สถาบันคุ้มครองส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ไม่ใช่องค์กรมหาชนของ รัฐไม่ใช่องค์กรเอกชนเพราะไม่ได้แสวงหากำไร แต่เป็นองค์กรที่เรียกว่าบรรษัทสาธารณะ บุคลากรทุกคนตั้งแต่ผู้อำนวยการที่ เป็นผู้บริหารสูงสุดเป็นลูกจ้างองค์กรไม่ใช่ข้าราชการ

2. สถาบันฯ กับกระทรวงแรงงาน จะทำงานคู่ขนานเกื้อกูลกัน แม้จะเป็นองค์กรอิสระ แต่ก็อยู่ภายใต้การกำกับ ดูแลของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงแรงงานฯ ยังคงดำเนินการกิจด้านความปลอดภัยในการทำงานควบคู่ กับสถาบันฯ ยกตัวอย่างเช่น งานตรวจความปลอดภัย สถาบันฯ จะเน้นการตรวจเพื่อหามาตรการป้องกัน และแนะนำให้สถาน ประกอบการแก้ไข ขณะที่การตรวจเพื่อบังคับใช้กฎหมายความปลอดภัยยังเป็นหน้าที่ของกระทรวงแรงงานฯ

3. โครงสร้างการบริหารของสถาบันฯ แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นฝ่ายบริหารควบคุม กำกับ ดูแลการทำงานของ สถาบันฯ ซึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการ สถาบันคุ้มครองส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการ ทำงาน” ซึ่งมีผู้แทนจากนายจ้าง ลูกจ้าง รัฐ (หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง) และผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความปลอดภัยฯ ฝ่ายละ 7 คน และฝ่ายปฏิบัติการที่มีหน้าที่ให้บริการด้านต่างๆ ของสถาบัน

4. การดำเนินงานของสถาบันฯ เป็นการบริหารด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน อย่างครบวงจร คือ

➤ **ด้านการป้องกัน** จะมีกิจกรรมการศึกษา วิจัย ฝึกอบรม บริการตรวจสภาพการทำงาน การให้ คำปรึกษาและข้อมูล เป็นต้น

➤ **ด้านการจัดการทางการแพทย์** จะดำเนินการเกี่ยวกับการรักษา การวินิจฉัยโรค การพิจารณาจ่ายค่า ทดแทน และการฟื้นฟูสมรรถภาพของลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงาน

➤ **ดำเนินงานเกี่ยวกับงานของกองทุนเงินทดแทน** โดยโอนกองทุนเงินทดแทนมาภายใน 5 ปี นับแต่ วันที่กฎหมายจัดตั้งสถาบันฯ บังคับใช้

5. รายได้ของสถาบันฯ ส่วนใหญ่มาจากเงินสมทบของกองทุนเงินทดแทนที่จะใช้เป็นเงินเดือน และค่าใช้จ่าย โดย ต้องจัดทำงบประมาณขออนุมัติจากคณะกรรมการฯ เป็นรายปี

6. แนวคิดในการบริหารงานของสถาบันฯ จะเน้นการป้องกัน แก้ไขที่ต้นเหตุ เพื่อไม่ให้มีการประสบอันตรายจาก การทำงานมากกว่าที่จะเป็นการแก้ไขที่ปลายเหตุ ในการจ่ายเงินทดแทนเนื่องจากการประสบอันตรายจากการทำงาน

7. มีบทลงโทษ กรณีนายจ้างไม่ให้เข้าสถานประกอบการไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่ส่งเอกสารตามหนังสือเรียกของพนักงาน โดยระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

อย่างไรก็ตาม ต่อมาภายหลังคณะกรรมการกฎหมายกระทรวงแรงงานฯ ได้เปลี่ยนชื่อเป็น สถาบัน**ส่งเสริม**ความ ปลอดภัยฯ โดยคงสาระสำคัญเหมือนร่าง พ.ร.บ. จัดตั้งสถาบัน**คุ้มครอง**ส่งเสริมความปลอดภัยฯ ไว้

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

เหตุผล

โดยที่การประสบอันตรายและเจ็บป่วยโรคซึ่งเกิดขึ้นจากการทำงานมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดความรุนแรง และสูญเสียเพิ่มมากขึ้น จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการโดยหน่วยงานที่มีฐานะเป็นองค์กรอิสระภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ สมควรจัดตั้งสถาบันเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 35 และมาตรา 48 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่ความในหมวด 3 ตั้งแต่มาตรา 14 ถึงมาตรา 21 ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน” หมายความว่า การกระทำและหรือสภาพการทำงานซึ่งปลอดจากเหตุอันจะทำให้เกิดประสพอันตราย การเจ็บป่วย อันเนื่องมาจากการทำงานหรือทำให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานหรือเกี่ยวกับการทำงาน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนเพื่อการส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

“ผู้อำนวยการ” หมายถึง ผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงาน กับออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่

มาตรา 6 ให้จัดตั้งสถาบันขึ้นเรียกว่า “สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน”

- (1) ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- (2) พัฒนาและสนับสนุนการจัดทำมาตรฐานเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- (3) จัดการทางการแพทย์เกี่ยวกับการรักษาโรคนิ่ว โรค พิการจากการจ่ายเงินทดแทนและการฟื้นฟูสมรรถภาพของลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน เพื่อให้สามารถกลับเข้าทำงาน ประกอบอาชีพได้ตามความเหมาะสม หรือดำเนินชีวิตต่อไปได้อย่างปกติสุข
- (4) ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมดำเนินงานกับหน่วยงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของภาครัฐและเอกชน

ให้สถาบันเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น

มาตรา 7 ให้สถาบันกระทำการภายในวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) สำรวจ ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนา เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการวางแผน นโยบาย และจัดทำแผนงานโครงการ และมาตรการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- (2) ดูแล และตรวจวิเคราะห์สถานประกอบการเพื่อให้คำแนะนำด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- (3) เป็นศูนย์ข้อมูลและฝึกอบรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- (4) ส่งเสริมและประสานบริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- (5) ส่งเสริมให้สถานประกอบการได้มีการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- (6) รับรองการปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- (7) กระทำการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของสถาบัน

มาตรา 8 ภายใต้วัตถุประสงค์ของสถาบันมาตรา 6 ให้สถาบันมีอำนาจกระทำกิจกรรมต่างๆ ดังต่อไปนี้

(1) ซื้อ สร้าง จัดหา โอนรับเงิน เช่า ให้เช่า ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินต่างๆ ในทรัพย์สิน และจำหน่ายสังหาริมทรัพย์ทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้โดยไม่มีเงื่อนไข

การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์ของสถาบัน ให้กระทำเฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาตรา 11 วรรคหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้จำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนได้

(2) รับค่าธรรมเนียม ค่าตอบแทน ค่าบริการและเงินอื่นๆ ภายใต้อำนาจและหน้าที่ของสถาบัน รวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับค่าตอบแทนและบริการนั้น

(3) ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นไม่ว่าจะเป็นของรัฐหรือของเอกชนในกิจการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัย การให้บริการและการตรวจสอบเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(4) กู้ยืมเงิน ให้กู้ยืมเงิน โดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน หรือลงทุน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์

(5) ร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศหรือระหว่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัย การให้บริการและการตรวจสอบเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(6) จัดให้มีทุนการศึกษาหรือทุนการวิจัยในสาขาต่างๆ

มาตรา 9 ในการรับรองการปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามมาตรา 7 (6) สถาบันจะเรียกเก็บค่าบริการเกินกว่าอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงมิได้

สถาบันอาจกำหนดให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือนิติบุคคลเป็นผู้รับรองการปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามหลักเกณฑ์และวิธีที่กำหนดในกฎกระทรวงโดยกฎกระทรวงนั้นจะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการขึ้นทะเบียนและการเพิกถอนทะเบียน อัตราค่าธรรมเนียมการขึ้นทะเบียนไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และอัตราชั้นสูงของค่าบริการที่บุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าวจะเรียกไว้ด้วยก็ได้

หมวด 2

กองทุน

มาตรา 10 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสถาบัน เรียกว่า “กองทุนเพื่อการส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน” เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายสำหรับการดำเนินงานของสถาบัน ประกอบด้วย

(1) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(2) กองทุนเงินทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

(3) ค่าธรรมเนียม ค่าตอบแทน และค่าบริการต่างๆ ของสถาบัน

- (4) เงินค่าปรับที่ได้รับการลงโทษผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (5) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการลงทุนและจากทรัพย์สินของสถาบัน
- (6) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

เงินอุดหนุนตาม (1) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่สถาบันโดยตรง โดยการเสนอแนะของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของสถาบันที่กำหนดในมาตรา 6 และในการพัฒนาสถาบัน

มาตรา 11 เงินหรือทรัพย์สินซึ่งได้มาจากการให้ หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของสถาบัน หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของสถาบันให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถาบัน

ให้สถาบันมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบัน รายได้ของกองทุนและของสถาบันให้นำส่งเข้ากองทุนเพื่อใช้ในกิจการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ในกรณีรายได้มีจำนวนไม่พอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสถาบันและค่าภาระต่างๆ ที่เหมาะสม และสถาบันไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้แก่สถาบันเท่าจำนวนที่จำเป็น

มาตรา 12 เงินทุนกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการดังต่อไปนี้

- (1) สำรอง ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนา เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการวางแผน นโยบาย และจัดทำแผนงานโครงการ และมาตรการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- (2) จ่ายเป็นเงินทดแทนแก่ลูกจ้างแทนนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน
- (3) เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสถาบันและการบริหารกองทุนตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 13 ทรัพย์สินของสถาบันไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้สถาบันในเรื่องทรัพย์สินของสถาบันมิได้

หมวด 3

คณะกรรมการและผู้อำนวยการ

มาตรา 14 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการเป็นประธาน กรรมการ ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมอนามัย ผู้แทนสำนักงานประกันสังคม ผู้แทนกรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการ กับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละเจ็ดคน และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเจ็ดคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ โดยมีผู้อำนวยการเป็นเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ได้มาซึ่งกรรมการผู้แทนฝ่ายนายจ้าง กรรมการผู้แทนฝ่ายลูกจ้างและ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงาน ประสบการณ์ เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

มาตรา 15 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (3) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (4) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดย ประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 16 ให้กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ตามวาระที่เหลือรับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา 17 นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 16 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีให้ออก
- (4) ขาดประชุมติดต่อกันสามครั้งไม่มีเหตุอันควร
- (5) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 15

มาตรา 18 การประชุมกรรมการต้องมีกรรมการเข้าประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ ทั้งหมด โดยมีกรรมการฝ่ายนายจ้าง และฝ่ายลูกจ้างอย่างน้อยฝ่ายละหนึ่งคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าไม่ได้องค์ประชุมตามที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้จัดให้มีการประชุมอีกครั้งหนึ่งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ยังประชุมครั้งแรก การประชุมครั้งหลังนี้แม้จะไม่มีกรรมการซึ่งมาจากฝ่าย นายจ้างหรือฝ่ายลูกจ้างเข้าร่วมประชุม ถ้ามีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดก็ ให้ถือเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 19 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลสถาบันให้ดำเนินกิจการให้เป็นตามวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (1) กำหนดนโยบายการบริหาร และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานของสถาบัน

- (2) อนุมัติแผนการลงทุนและแผนการเงินของสถาบัน
- (3) แต่งตั้งและถอดผู้อำนวยการ และประเมินการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการ
- (4) ควบคุมดูแลการดำเนินงานและการบริหารงานทั่วไป ตลอดจนออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศเกี่ยวกับสถาบันในเรื่องดังต่อไปนี้

- (ก) การจัดแบ่งงานของสถาบัน และขอบเขตหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าว
- (ข) กำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง คุณสมบัติตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่นๆ ของพนักงานและลูกจ้างของสถาบัน
- (ค) การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน วินัยและการลงโทษ ทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้างของสถาบัน รวมทั้งวิธีการและเงื่อนไขการจ้างลูกจ้างของสถาบัน
- (ง) การบริหารและจัดการการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของสถาบัน รวมทั้งการบัญชีและการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญ
- (จ) การจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นแก่พนักงานและลูกจ้างของสถาบัน
- (ฉ) กำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่และระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจสอบภายใน
- (ช) กำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหา แต่งตั้ง และถอดถอนผู้อำนวยการ รวมทั้งการประเมินการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการ

มาตรา 20 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้คณะกรรมการกำหนดองค์ประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะอนุกรรมการได้ตามความเหมาะสม

มาตรา 21 ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 22 ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งผู้อำนวยการ

ผู้อำนวยการอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การแต่งตั้ง และถอดถอนผู้อำนวยการให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) ออกตามกรณีที่กำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่างคณะกรรมการกับผู้อำนวยการ
- (4) คณะกรรมการให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (5) ขาดคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 23 ผู้อำนวยการมีหน้าที่บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมายวัตถุประสงค์ของสถาบันระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด นโยบาย และมติของคณะกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชา พนักงานและลูกจ้างของสถาบันทุกตำแหน่ง เว้นแต่ตำแหน่งผู้ตรวจสอบภายใน รวมทั้งให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอเป้าหมาย แผนงาน และโครงการต่อคณะกรรมการ เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบัน บรรลุตามวัตถุประสงค์

(2) เสนอรายงานประจำเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านต่างๆ ของสถาบัน รวมทั้งรายงานการเงินและบัญชี ตลอดจนเสนอแผนการเงินและงบประมาณของปีต่อไปต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

(3) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงกิจการในการบริหารกิจการของสถาบัน

มาตรา 24 ผู้อำนวยการมีอาจ

(1) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้างของ สถาบันตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างของสถาบันออกจากตำแหน่งทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

(2) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสถาบัน โดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด นโยบาย และมติที่คณะกรรมการกำหนด

(3) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา 25 ในกิจกรรมที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนของสถาบัน และเพื่อการนี้ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการ กำหนด

มาตรา 26 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อมีเหตุอันควรให้พนักงานที่รัฐมนตรีแต่งตั้งมี อำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในสถานประกอบกิจการ สำนักงานของนายจ้าง สถานที่ทำงานของลูกจ้างในเวลากลางวัน ระหว่างพระอาทิตย์และพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อสำรวจหรือสอบถามข้อเท็จจริง ถ่ายภาพ ถ่าย สำเนาเอกสาร หรือนำเอกสารหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องของสถานประกอบกิจการไปตรวจสอบ หรือกระทำการ อย่างอื่นตามสมควรและจำเป็น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ สภาพแวดล้อมในการทำงาน

(2) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือวัตถุใดๆ ของสถานประกอบกิจการที่จำเป็นมาเพื่อประกอบการพิจารณา

(3) ให้คำแนะนำเจ้าของสถานประกอบกิจการ นายจ้าง ลูกจ้างในสถานประกอบกิจการให้กระทำการ หรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีว อนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน

มาตรา 27 ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานตามมาตรา 26 ให้พนักงานแสดงบัตรประจำตัวต่อนายจ้าง หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง และให้นายจ้างหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกและไม่ขัดขวางการปฏิบัติตาม หน้าที่ของพนักงาน

บัตรประจำตัวพนักงานให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

หมวด 4

การบัญชี และการตรวจสอบ

มาตรา 28 การบัญชีของสถาบัน ให้จัดทำตามหลักสากลตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถาบัน ตลอดจนรายงานผล การตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

ในการตรวจสอบภายใน ให้มีผู้ปฏิบัติงานของสถาบันทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบภายในโดยเฉพาะ และให้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อคณะกรรมการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 29 ให้สถาบันจัดทำงบดุลและรายงานการรับจ่ายเงิน ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด และส่งผู้สอบบัญชีของสถาบันภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี ทั้งนี้บัญชีให้ถือตามปีงบประมาณ

มาตรา 30 ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสถาบัน และให้ทำการตรวจสอบรับรองงบดุล และรายงานการรับจ่ายเงินของสถาบันทุกรอบปี

มาตรา 31 ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของสถาบันเพื่อการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามพนักงานและลูกจ้างของสถาบัน โดยให้ส่งสมุดบัญชีและเอกสารต่าง ๆ ของสถาบันเป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

มาตรา 32 ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชี และการเงินต่อรัฐมนตรีภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้อง

หมวด 5

บทกำหนดโทษ

มาตรา 33 ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่ส่งเอกสาร หรือวัตถุใด ๆ ตามหนังสือเรียกของพนักงานตามมาตรา 26 โดยไม่มีเหตุอันควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 34 ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 27 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานตามมาตรา 27 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 35 ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้าง อันเป็นข้อเท็จจริงตามที่ปกปิดวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่การเปิดเผยในการปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์แก่การส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน หรือการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี

มาตรา 36 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อำนวยการหรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้อำนวยการหรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมายภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในเวลาอันสมควรแต่ไม่เกินสิบห้าวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา 37 ในวาระเริ่มแรก ที่ยังไม่มีผู้อำนวยการตามพระราชบัญญัตินี้ให้อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการเป็นการชั่วคราวไปพลางก่อนและให้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานดำเนินงานในหน้าที่ของสถาบันไปจนกว่าจะได้มีการจัดตั้งสถาบันและมีการแต่งตั้งผู้อำนวยการ

มาตรา 38 ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ รวมทั้งงบประมาณของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของสถาบันความปลอดภัยในการทำงานที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของสถาบัน

มาตรา 39 เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสถาบัน รัฐมนตรีอาจขอให้เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐมาปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างในสถาบันเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างผู้นั้นแล้วแต่กรณี

เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐผู้ใดได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบันตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไปปฏิบัติงานใดๆ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และให้นับเวลาระหว่างที่มาปฏิบัติงานในสถาบันสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นทำนองเดียวกันกับเสมือนอยู่ปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงานเต็มเวลาดังกล่าวแล้วแต่กรณี

มาตรา 40 ในกรณีที่เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐตามมาตรา 39 ขอลับเข้ารับราชการหรือปฏิบัติงานในสังกัดภายในกำหนดเวลาที่อนุมัติ ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับการบรรจุแต่งตั้งตำแหน่งและเงินเดือนตามข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติตามมาตรา 39

มาตรา 41 ในวาระเริ่มแรก มิให้นำบทบัญญัติในมาตรา 10 (2) และมาตรา 12 (2) มาใช้บังคับแต่ให้สถาบันได้รับการจัดสรรเงินจากกองทุนเงินทดแทน จนกว่าได้มีการโอนบรรดาอำนาจหน้าที่กิจการทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ รวมทั้งงบประมาณของสำนักงานประกันสังคม เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานกองทุนเงินทดแทนไปเป็นของสถาบัน ซึ่งต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

ค่าขึ้นทะเบียนการเป็นผู้รับรอง

ปีละ 5,000 บาท